

priglasilo 6.2.24.

PRIGLASIO ZA PRISUŠE U VIJEĆE DO 7.3.24.
PRATIO TRGOVAČKI PP 36/2023 = 12.2.24.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 26 Pž-3931/2023-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Marine Veljak, suca izvjestitelja i doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja AGENCIJA ZA PLAĆANJA U POLJOPRIVREDI, RIBARSTVU I RURALNOM RAZVOJU, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269 d, OIB 99122235709, protiv tuženika DE GEORGIIS d.o.o. u stečaju, Zadar, Ulica Bože Peričića 14, OIB 94254533029, kojeg zastupa punomoćnik Dragan Mijoč, odvjetnik u Splitu, radi utvrđenja, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-227/2022-12 od 9. listopada 2023., u sjednici vijeća održanoj 16. siječnja 2024.

presudio je

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-227/2022-12 od 9. listopada 2023.

riješio je

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-227/2022-12 od 9. listopada 2023.

Obrazloženje

1. Pobjanom presudom utvrđeno je da je osnovana tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 58.969,38 EUR / 444.304,77 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, dok je pobijanim rješenjem naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 56,26 EUR / 401,29 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama u roku od 15 dana.

2. Tuženik je podnio žalbu protiv presude i rješenja pobijajući ih zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi iznosi da je od strane višeg suda potrebno utvrditi radi li se o trogodišnjem ili petogodišnjem zastarnom roku. Iznosi da je u konkretnom slučaju primjenjiv čl. 228. Zakona o obveznim

odnosima. Nadalje, da je u Odluci o povratu od 20. travnja 2017. naznačeno da se radi o plaćanju za održavanje ekoloških poljoprivrednih praksi i metoda za 2015. godinu, što odgovara pojmu isporuke dobara/obavljanja usluga, dakle, sve sukladno odredbi čl. 228. Zakona o obveznim odnosima koji govori o prometu roba i usluga. Ukazuje da sud zanemaruje činjenicu da je Zakon o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti stupio na snagu 1. svibnja 2020., a ne 20. travnja 2020., a kojeg dana je Ministarstvo poljoprivrede donijelo odluku na koju se poziva tužitelj. Isto tako, smatra da je sud zanemario okolnost je li tužitelj izvršio urednu dostavu Odluke o povratu od 20. travnja 2017. Oспорava i rješenje i smatra da bi sukladno izmijenjenoj odluci o glavnoj stvari trebalo donijeti i drugačiju odluku o troškovima postupka.

3. Žalba nije osnovana.

4. Ispitavši pobijanu presudu i rješenje sukladno odredbama članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnoga prava, žalbeni sud nalazi da je prilikom donošenja pobijane presude sud pogrešno primijenio materijalno pravo, ali da je i pravilnom primjenom materijalnog prava valjalo jednako odlučiti o tužbenom zahtjevu.

5. Između stranaka nije bilo sporno da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak 7. srpnja 2022., kao i da je tužitelj u tom stečajnom postupku podnio prijavu tražbine koju je utemeljio na Odluci o povratu izdanoj 20. travnja 2017. za povrat neopravdano isplaćenog plaćanja za održavanje ekoloških poljoprivrednih praksi i metoda za 2015. godinu.

6. Ovaj sud prihvaća kao ispravan stav prvostupanjskog suda da je u konkretnom slučaju riječ o tražbini koja zastarijeva u općem, petogodišnjem zastarnom roku, odnosno da nije riječ o tražbini iz trgovačkog ugovora. Naime, prema odredbi čl. 228. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO), međusobne tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga, odnosno ugovora koje sklope trgovac i osoba javnog prava o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine. S obzirom na to da je u konkretnom slučaju riječ o tražbini s osnove povrata neopravdano isplaćenih plaćanja za održavanje ekoloških poljoprivrednih praksi i metoda za 2015. godinu u iznosu od 334.098,34 kn, pravilno prvostupanjski sud zaključuje da nije riječ o trgovačkom ugovoru te da se primjenjuje opći zastarni rok od pet godina (čl. 225. ZOO-a).

7. U pravu je tužitelj kada u žalbi navodi da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je Zakon o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti („Narodne novine“ broj 53/20 i 83/20; dalje: Zakon o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja

posebnih okolnosti) u periodu od 20. travnja 2020. do 31. svibnja 2022. odredio nemogućnost naplate potraživanja od tuženika. Naime, navedeni Zakon nije primjenjiv u konkretnom slučaju jer se navedenim Zakonom propisuju posebne interventne mjere u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti uslijed proglašenja epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 (čl. 1. istog Zakona). S obzirom na to da u konkretnom slučaju u razdoblju od 20. travnja 2020. do 31. svibnja 2022. nije bilo ovršnog postupka za predmetno potraživanje, nije niti moglo doći do primjene tog Zakona.

8. U odnosu na sporno pravno pitanje je li došlo do zastoja zastare, potrebno je razjasniti predstavljaju li Odluke Ministarstva poljoprivrede Republike Hrvatske od 20. travnja 2017. i od 25. siječnja 2022. nesavladive prepreke za zahtijevanje ispunjenja obveze sudskim putem u smislu odredbe čl. 237. ZOO-a. Naime, sukladno navedenoj odredbi zastara ne teče za sve vrijeme za koje vjerovniku nije bilo moguće zbog nesavladivih prepreka sudskim putem zahtijevati ispunjenje obveze.

9. Iz Odluke Ministarstva poljoprivrede Republike Hrvatske od 20. travnja 2020., dalje: Odluka od 20. travnja 2020. (list 33. spisa) proizlazi da je ista donesena na temelju čl. 144. i 145. Zakona o poljoprivredi („Narodne novine“ broj 118/18 i 42/20), a radi ublažavanja negativnih posljedica epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 na poljoprivredu. Navedenom odlukom se uređuju postupci povrata sredstava i poravnania povrata sredstava koje provodi Agencija za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju u skladu sa Zakonom o poljoprivredi, u slučaju i za vrijeme trajanja epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2, proglašene odlukom ministra zdravstva od 11. ožujka 2020. na području čitave Republike Hrvatske, kao događaja više sile i izvanrednih okolnosti u smislu Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredba Vijeća (EEZ) br. 352/78 (EZ) br. 195/94 (EZ), br. 2799/98 (EZ), br. 814/200 (EZ), br. 1290/2005 (EZ) i br. 485/2008 (SL L 347, 20.12.2103.). U točki III. navedene odluke propisano je da u slučaju nemogućnosti naplate duga iz čl. 145. st. 3. Zakona o poljoprivredi, Agencija za plaćanja neće pokretati postupak ovrhe na računima dužnika niti će zatražiti zaštitu svojih prava putem nadležnog suda za vrijeme trajanja epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2. Nadalje, 25. siječnja 2022. donesena je Odluka o izmjeni Odluke od 20. travnja 2020. kojom je određeno da Odluka od 20. travnja 2020. vrijedi do 31. svibnja 2022.

10. Iz navedene odredbe proizlazi da su Odluke od 20. travnja 2020. i 25. siječnja 2022., a koje je donijelo Ministarstvo poljoprivrede, za tužitelja u pravnom smislu predstavljale nesavladivu prepreku sudskim putem zahtijevati ispunjenje obveze. Naime, tužitelj za vrijeme važenja predmetnih odluka nije mogao ostvarivati svoju zaštitu pred sudom. Navedeno iz razloga što navedene odluke imaju svoje uporište u odredbi čl. 144. st. 4. Zakona o poljoprivredi („Narodne novine“ broj: 118/18 i 42/20), a sukladno kojem iznimno u slučaju i za vrijeme trajanja više sile i izvanrednih okolnosti, a koje su definirane Uredbom (EU) br. 1306/2013, Ministarstvo može donijeti posebnu odluku o produljenju roka u kojem je korisnik dužan uplatiti sredstva propisana odlukom o povratu sredstava na račun Agencije za plaćanja u

roku od 30 dana od dana njezine dostave korisniku. Također, u prilog tome da su odluke Ministarstva poljoprivrede predstavljale nesavladive prepreke sudskim putem zahtijevati ispunjenje obveze ide i činjenica da je sukladno čl. 5. st. 1. Zakona o poljoprivredi nadležno tijelo za Uredbe (EU) br. 1306/2013, ministarstvo nadležno za poslove poljoprivrede, dok je provedbeno tijelo za provedbu Agencija za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju.

11. Prema tome, uzimajući u obzir da je Odluka o povratu donesena 20. travnja 2017., a da je Odluka od 20. travnja 2020., koja je dovela do zastoja zastare, važila do 31. svibnja 2022., a da je tužitelj 6. rujna 2022. podnio prijavu tražbine (list 11. spisa) u stečajnom postupku nad tuženikom, ocjena je ovog suda da nije protekao zastarni rok od pet godina. Naime, sukladno odredbi čl. 238. st. 2. ZOO-a, ako je zastara počela teći prije nego što je nastao uzrok koji je zaustavio njezin daljnji tijek, ona nastavlja teći kad prestane taj uzrok, a vrijeme koje je isteklo prije zastoja računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Drugim riječima, u konkretnom slučaju je zastara tekla najviše tri godine, od 20. travnja 2017. do 20. travnja 2020., kada je došlo do zastoja zastare te je opet počela teći 1. lipnja 2022., a prijava tražbine u stečaju je podnesena 6. rujna 2022.

12. Slijedom iznijetog, na temelju odredbe čl. 368. st. 2. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci presude.

13. Tuženik je odluku o trošku pobijao uslijed odluke o glavnoj stvari. Stoga je odluka o trošku ispitana po službenoj dužnosti u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava te je utvrđeno kako je sud pravilno na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a dosudio tužitelju trošak.

14. Slijedom iznijetog, na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci rješenja.

Zagreb, 16. siječnja 2024.

Predsjednik vijeća
Kamelija Parać

Dokument je elektronički potpisan:
Kamelija Parać

Vrijeme potpisivanja:
29-01-2024
11:23:13

DN,
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97+HGCI156415448522D8937333439333630353139
O=Signature
S=Parać
G=Kamelija
CN=Kamelija Parać

Broj zapisa: 9-30862-216d7

Kontrolni broj: 0679e-bd39e-5bdbd

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Kamelija Parać, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana
35

Poslovni broj: 11 P-227/2022-12

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, u pravnoj stvari tužiteljice Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269 d, OIB: 99122235709, protiv tuženika De Georgiis d.o.o. u stečaju, Zadar, Ulica Bože Peričića 14, OIB: 94254533029, zastupanog po punomoćniku Draganu Mijoču, odvjetniku u Splitu, radi utvrđenja, nakon glavne i javne održane i zaključene rasprave 13. rujna 2023. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Marija Matanov i zamjenika punomoćnika Mirka Stojića, odvjetničkog vježbenika s položenim pravosudnim ispitom u Odvjetničkom društvu Mijoč i Bakić d.o.o. iz Zagreba, na ročištu za objavu odluke 9. listopada 2023.

presudio je

Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja AGENCIJA ZA PLAĆANJA U POLJOPRIVREDI, RIBARSTVU I RURALNOM RAZVOJU, Ulica grada Vukovara 269d, Zagreb, OIB: 99122235709 prema tuženiku DE GEORGIIS u stečaju, Ulica Bože Peričića 14, Zadar, OIB: 94254533029 u iznosu od 58.969,38 eura /444.304,77¹ kuna, kao tražbina II (drugog) višeg isplatnog reda.

i

riješio je

Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici trošak postupka u iznosu od 56,26 eura/401,29 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

1. Tužiteljica u tužbi podnesenoj 28. studenoga 2022., u bitnome, navodi da je u stečajnom postupku nad tuženikom prijavila tražbinu u ukupnom iznosu od 444.304,77 kuna/58.969,38 eura s osnova Odluke o povratu izdane 20. travnja 2017. za povrat neopravdano isplaćene potpore za plaćanje za održavanje ekoloških poljoprivrednih praksi i metoda za 2015. godinu. Stečajni upravitelj je podneskom od 18. listopada 2022. u cijelosti osporio potraživanje tužitelja s obrazloženjem da je nastupila zastara tražbine stoga je rješenjem ovoga suda o utvrđenim i osporenim tražbinama posl. br. St-162/2022 od dana 2. studenoga 2022. tužitelj upućen pokrenuti ovaj postupak. Temeljem odredbe čl. 142. Zakona o poljoprivredi (Narodne novine br. 30/15; u daljnjem tekstu: ZP) tužiteljica odlučuje o oduzimanju prava, povratu sredstava ili upravnim sankcijama u skladu s propisima Europske unije i propisima za njihovo provođenje. St. 3. istoga članka je propisano da tužiteljica donosi odluku o povratu isplaćenih sredstava u roku od 30 dana od dostave odluke korisniku ako se nakon izvršene isplate potpore korisnicima na temelju naknadne administrativne kontrole i kontrole na terenu utvrdi nepravilnost učinjena od strane korisnika. Sukladno stavku 6. istoga članka ako korisnik nije vratio sredstva u roku propisano st. 3. nakon isteka roka obračunava se zatezna kamata. U skladu s navedenim je izdana i predmetna Odluka o povratu. Od ukupnog iznosa prijavljene tražbine iznos od 314.349,58 kuna predstavlja glavnica, a iznos od 129.955,19 kuna čini iznos obračunatih zateznih kamata na glavnica tekuću od dospijeća dana 16. srpnja 2017. pa do dana otvaranja stečajnog postupka 7. srpnja 2022. Zastara je kod predmetnog potraživanja počela teći 16. srpnja 2017. (30 dana nakon dana kada se dostava smatra obavljenom, odnosno nakon 16. lipnja 2017.) i sukladno odredbi čl. 225. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22; u daljnjem tekstu: ZOO) tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare. Nadalje, prema čl. 237. ZOO-a zastara ne teče za sve vrijeme za koje vjerovniku nije bilo moguće zbog nesavladivih prepreka sudskim putem zahtijevati ispunjenje obveze. 20. travnja 2020. Ministarstvo poljoprivrede je donijelo odluku kojom su uređeni postupci povrata sredstava koje tužiteljica provodi u skladu sa Zakonom o poljoprivredi (u daljnjem tekstu: ZP) za vrijeme trajanja epidemije bolesti COVID-19 te je točkom III izreke te odluke utvrđeno da tužiteljica neće pokretati postupke ovrhe na računima dužnika niti će zatražiti zaštitu svojih prava putem nadležnog suda za vrijeme trajanja epidemije bolesti COVID-19. Citirana je odluka stupila na snagu s danom donošenja 20. travnja 2020., a određeno je da vrijedi do stupanja na snagu odluke o prestanku epidemije bolesti COVID-19 na području čitave Republike Hrvatske. Isto tako i ZP u svojim odredbama čl. 145. st. 3. i 6. predviđa mogućnost nastupa više sile odnosno izvanrednih okolnosti i propisuje ovlast Ministarstva poljoprivrede da donese posebnu odluku o načinu na koji će tužitelj provoditi postupke ovrhe i zaštite svojih prava putem suda. Zastara je, uvažavajući naprijed izneseno, počela teći 16. srpnja 2017. i tekla je do 19. travnja 2020. pa je onda ponovno počela teći 1. lipnja 2022. (budući da je odluka o prestanku pandemije stupila na snagu 31. svibnja 2022.). Tužiteljica je svoju tražbinu prijavila u stečajnom postupku 6. rujna 2022., dakle, prije nastupa zastarnog roka od pet godina.

2. Tuženik je u svom odgovoru na tužbu dostavljenom sudu 16. ožujka 2023., u bitnome, naveo da je predmetna tužba nepotpuna i nepodobna za raspravljanje pa da se po istoj ne može postupiti slijedom čega predlaže tužbu odbaciti. Istakao je prigovor zastare predmetnog potraživanja. Tužiteljica u tužbi navodi kako je Odluka o povratu iznosa glavnice donesena 20. travnja 2017., a da je

dostava iste obavljena 16. lipnja 2017. pa da bi zastarni rok počeo teći 30 dan od dana dostave, međutim, tužiteljica ničim ne dokazuje da je dostava izvršena upravo navedenog datuma. U skladu s iznesenim je po stavu tuženika nedvojbeno nastupila zastara. Nadalje, pozivanje tužiteljice na zastoju zastare po stavu tuženika nema nikakve pravne osnove, jer interni unutarnji akti Ministarstva poljoprivrede (odluka od 20. travnja 2020. i 25. siječnja 2022.) kojima je utvrđeno da tužiteljica neće pokretati postupke ovrhe na računima dužnika niti će zatražiti zaštitu svojih prava putem nadležnoga suda ne predstavljaju razlog propisan čl. 237. ZOO-a. Naime, tuženik smatra kako se ovdje ne radi o izvanrednim okolnostima ni nesavladivim preprekama nego o internoj odluci Ministarstva poljoprivrede. Čak i da se uzmu u obzir navodi tužiteljice po pitanju zastoja zastare, predmetna je tražbina svejedno u zastari budući da je stečajni postupak u odnosu na tuženika otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Zadru od 7. srpnja 2022. Odredbom čl. 257. st. 1. toč. 3., 4. i 5. Stečajnoga zakona (Narodne novine br. 71/15, 104/17 i 36/22; u daljnjem tekstu: SZ) propisano je što sve prijava tražbine dostavljena stečajnom upravitelju mora sadržavati pa su između ostalog navedeni i pravna osnova tražbine, naznaka o dokazu za postojanje tražbine, naznaka o postojanju ovršne isprave. Isto tako je i propisano da se prijavi tražbine u prijepisu prilažu isprave iz kojih tražbina proizlazi odnosno kojima se dokazuje. Tužiteljica je u prijavi tražbine pogrešno navela da raspolaže ovršnom ispravom a dostavljena odluka o povratu nije pravomoćna i ovršna isprava, odnosno uz nju ne postoji dokaz da bi bila pravomoćna i ovršna.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid te pročitao priloženu dokumentaciju koja prileži spisu i to naročito Prijavu tražbine u stečajnom postupku od 19. kolovoza 2022., ovosudno rješenje posl. br. 2 St-162/2022-40 od 2. studenoga 2022., Izvod otvorenih stavki kupca na dan 7. srpnja 2022., Tablice prijava tražbina, razlučnih i izlučnih prava od 18. listopada 2022., Račune Financijske agencije br. 33-0918-0806830 izdan 11. listopada 2018., br. 33-1018-0882711 izdan 13. studenoga 2018., br. 33-1118-0911769 izdan 10. prosinca 2018., br. 33-1218-10119667 izdan 11. siječnja 2019., br. 33-0119-0018746 izdan 8. veljače 2019., br. 33-0219-0105579 izdan 8. ožujka 2019., br. 33-0319-0213986 izdan 11. travnja 2019., br. 33-0519-0381442 izdan 7. lipnja 2019., br. 33-0619-0471611 izdan 6. srpnja 2019., br. 08-0622-0386790 izdan 11. srpnja 2022. s datumom dospijeća 26. srpnja 2022., br. 08-0722-0414217 izdan 27. srpnja 2022. s datumom dospijeća 11. kolovoza 2022. i br. 77-0722-0412242 izdan 13. srpnja 2022. s datumom dospijeća 28. srpnja 2022.; Ugovor o obavljanju usluga certificiranja za poslovne subjekte od 12. listopada 2021., Obračun kamate s više glavnica, obračun zateznih kamata Financijske agencije na datum 22. siječnja 2021.

4. Prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11- službeni pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22; u daljnjem tekstu: ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

5. Odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a je propisano da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

6. Sud nije provodio dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem predložen po tužiteljici budući da smatra kako se tim dokazom ne bi mogle utvrditi činjenice koje su sporne u ovom postupku.

7. Tužbeni zahtjev tužiteljice je osnovan.

8. Predmet ovog postupka je zahtjev tužiteljice da se utvrdi osnovanim njezino potraživanje prema tuženiku, a koje potraživanje joj je osporio stečajni upravitelj u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom.

9. Nije sporno u ovom postupku da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak 7. srpnja 2022. Također, nije sporno ni da je tužiteljica u tom stečajnom postupku podnijela Prijavu tražbine koju je utemeljila Odluci o povratu izdanoj 20. travnja 2017. za povrat neopravdano isplaćenog plaćanja za održavanje ekoloških poljoprivrednih praksi i metoda za 2015. odnosno temeljem vjerodostojne isprave – izvotka otvorenih stavki.

10. Nadalje, nije sporno - a to naročito proizlazi iz ovosudnog rješenja posl. br. 2 St-162/2022-40 od 2. studenoga 2022. kao i dostavljenog obrasca Tablice prijavljenih tražbina - da je stečajni upravitelj osporio potraživanje tužiteljice u ukupnom iznosu od 58.969,38 eura/444.304,77 kuna zbog zastare.

11. Visina prijavljenog potraživanja tužiteljice potkrijepljena je navedenim iznosima u Izvodu otvorenih stavki, kao i u Odluci o povratu odnosno obračunu zatezних kamata koji prileže spisu. Tuženik nije prigovarao izračunu odnosno visini osporenog potraživanja pa u tom smjeru sud nije ni provodio predložene dokaze.

12. Sporno je u ovom postupku bilo je li za navedeno potraživanje nastupila zastara.

13. Uvidom u Odluku o povratu tužiteljice od 20. travnja 2017. utvrđeno je kako se nalaže tuženiku neopravdano isplaćeno Plaćanje za održavanje ekoloških poljoprivrednih praksi i metoda za 2015. godinu u iznosu od 334.098,34 kune uplatiti na račun tužiteljice u roku od 30 dana od dana primitka Odluke o povratu.

14. Iz Odluke Ministarstva poljoprivrede od 20. travnja 2020. proizlazi, u bitnome, kako se tom odlukom uređuju postupci povrata sredstava i poravnanja povrata sredstava koje provodi tužiteljica u skladu sa Zakonom o poljoprivredi a u slučaju i za vrijeme trajanja epidemije bolesti COVID-19 proglašene odlukom ministra zdravstva 11. ožujka 2020. na području čitave Republike Hrvatske kao događaja više sile i izvanrednih okolnosti. U slučaju nemogućnosti naplate duga tužiteljica neće pokretati postupak ovrhe na računima dužnika niti će zatražiti zaštitu svojih prava putem nadležnog suda za vrijeme trajanja epidemije. Odlukom Ministarstva poljoprivrede od 25. siječnja 2022. izmijenjena je odluka od 20. travnja 2020. te je određeno da ta odluka vrijedi do 31. svibnja 2022.

15. Nesporno je kako je tužiteljica podnijela stečajnom sudu prijavu tražbine 4. rujna 2022.

16. Prema odredbi čl. 237. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21; u daljnjem tekstu: ZOO) zastara ne teče za sve vrijeme za koje vjerovniku nije bilo moguće zbog nesavladivih prepreka sudskim putem zahtijevati ispunjenje obveze.

17. Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno te rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka utvrđeno je kako je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.

18. Naime, ovaj sud smatra kako neovisno o činjenici da bi odluka Ministarstva poljoprivrede od 20. travnja 2020. predstavljala, kako to tuženik navodi, internu odluku, svejedno predstavlja odluku koja je odredila period u kojem tužiteljica nije imala mogućnosti prisilno naplatiti potraživanje od tuženika (od 20. travnja 2020. do 31. svibnja 2022.) te da u tom periodu zastara nije tekla. Iako tužitelj navodi da bi to bila interna odluka, notorno je kako je u tom periodu bio na snazi i Zakon o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih

okolnosti te kako doista nije bilo moguće naplatiti dospjelo potraživanje u vrijeme pandemije, sukladno odredbama toga zakona.

19. Pored svega iznesenoga, doista je nebitna činjenica koju tuženik ističe o tome od kada je točno počela teći odnosno je li to bilo od 20. travnja 2017. ili 16. lipnja 2017. odnosno je li tuženik zaprimio Odluku o povratu danom donošenja 20. travnja 2017. (pa je tako potraživanje dospjelo 20. svibnja 2017.) ili ju je zaprimio kao što to navodi tužiteljica tek 16. svibnja 2017. putem oglasne ploče (pa je tako potraživanje dospjelo 16. lipnja 2017.).

20. Naime, sud smatra osnovanim navode da od 20. travnja 2020. do 31. svibnja 2022. nije tekla zastara, te također, smatra da je rok zastare kod ovakvog potraživanja petogodišnji (čl. 225. ZOO-a), a budući da je prijava potraživanja u stečajnom postupku podnesena 4. rujna 2022. – predmetno potraživanje nije zastarjelo.

21. Slijedom svega iznesenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

22. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 1. i 164. ZPP-a te Pravilniku o naknadi troškova u sudskim postupcima pa je tako tužiteljici priznat trošak dolaska na ročište 13. rujna 2023. u iznosu od ukupno 53,26 eura/401,29 kuna. Navedeni iznos odnosi se na trošak puta najekonomičnijim putnim sredstvom na relaciji Zagreb – Zadar – Zagreb kao i na trošak dnevnice, sve prema spisu priloženoj dokumentaciji (čl. 6., 7. i 11. Pravilnika).

23. Slijedom navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci rješenja.

U Zadru 9. listopada 2023.

Sutkinja
Katarina Zdunić

Dokument je elektronički potpisan:
KATARINA ZDUNIĆ

Vrijeme potpisivanja:
09-10-2023
14:57.03

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU
2.5.4.97=#130D4662333938270343634363533
L=ZADAR
S=ZDUNIĆ
G=KATARINA
CN=KATARINA ZDUNIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 (petnaest) dana od dana uručenja ovjerenog prijepisa iste, putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, pismeno, u 3 istovjetna primjerka.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave.

DNA:

- Tužiteljici
- Tuženiku po pun.

Broj zapisa: 9-3085d-e025d

Kontrolni broj: 0c961-7c7e7-e35c4

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.